

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.221 van 11 december 2015
in de zaak A. 214.802/XIV-36.208**

In zake : Saber ARAB
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Nele Van der Linden
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Waversesteenweg 214
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 6 januari 2015 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuurs-rechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 december 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nele Van der Linden, die verschijnt voor verzoeker, en attaché Brecht Vandenberghe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker dient op 18 december 2014 een asielaanvraag in. Hij verklaart alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1997. Eveneens op 18 december 2014 wordt verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

In het Universitair Ziekenhuis Antwerpen ondergaat verzoeker op 29 december 2014 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker ouder is dan achttien jaar.

Op 6 januari 2015 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet

van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Saber ARAB van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet (I) van 24 december 2002, van artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 ‘tot uitvoering van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002’ (hierna: het koninklijk besluit van 22 december 2003), en van “de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel, en meer specifiek als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, opgelegd door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen’.

Verzoeker voert aan dat omwille van twijfels over zijn leeftijd op 18 december 2014 een medisch onderzoek werd bevolen, doch dat in de bestreden beslissing nergens wordt vermeld dat hij bij zijn asielaanvraag een kopie van zijn taskara heeft gegeven met de mededeling dat hij het origineel zo spoedig mogelijk zou voorleggen. Vermits de kopie van de taskara niet wordt vermeld, evenmin als de reden waarom ondanks dit document twijfel bestaat over verzoekers leeftijd, acht verzoeker de materiële motiveringsplicht geschonden. De beslissing moet immers de juridische en de feitelijke overwegingen vermelden waarop zij is gesteund.

Naar luid van artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 worden de verklaringen van de niet-begeleide minderjarige betreffende zijn leeftijd onder meer gecontroleerd “door middel van zijn officiële documenten”. Volgens verzoeker is de bestreden beslissing minstens voorbarig. De dienst Voogdij had hem een redelijke termijn kunnen opleggen om de originele taskara te bezorgen. Het blijkt ook niet dat bijkomende inlichtingen werden gevraagd betreffende de voorgelegde kopie van de taskara. Er is geen rekening gehouden met belangrijke gegevens en daardoor wordt verzoeker impliciet beschuldigd van valsheid in geschrifte, nu zijn leeftijd volgens de taskara niet overeenstemt met zijn leeftijd volgens het medisch onderzoek. Dit gaat te ver vermits verzoeker een officieel document had kunnen voorleggen met een grotere bewijswaarde dan de resultaten van een - minder betrouwbaar - medisch onderzoek.

Beoordeling

5. Verzoekers argumentatie dat de bestreden beslissing “de juridische en de feitelijke overwegingen dien[t] te vermelden die aan de beslissing ten gronde liggen” en dat in die beslissing niet wordt verwezen naar de overgelegde kopie van verzoekers taskara, waarvan hij het origineel nog zou bezorgen, heeft betrekking op de formelemotiveringsplicht.

Wat het medisch onderzoek betreft, is de bestreden beslissing formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek in de bestreden beslissing wordt vermeld. Te dezen geeft de bestreden beslissing de conclusie van dat onderzoek weer, waaruit blijkt dat verzoeker meer dan achttien jaar oud is.

De bestreden beslissing wordt gedragen door het motief omtrent het resultaat van het medisch onderzoek, dat uitdrukkelijk in die beslissing wordt vermeld. Dit motief is door de wet als ultiem bewijsmiddel ingesteld om de leeftijd van een verzoeker te achterhalen in geval van twijfel omtrent de door hem

opgegeven leeftijd. Omwille van het objectief medisch verslag zijn een motivering waarom aan de opgegeven leeftijd werd getwijfeld en een verwijzing naar de door verzoeker bij zijn asielaanvraag overgelegde kopie van een taskara niet vereist in het licht van de formelemotiveringsplicht.

6. Verzoekers kritiek dat in de bestreden beslissing rekening had moeten worden gehouden met de (kopie van de) taskara betreft de draagkracht van die beslissing en derhalve de materiële motivering. Zijn kritiek houdt in dat de dienst Voogdij het originele document had moeten afwachten alvorens een beslissing te nemen.

Naar luid van artikel 7, § 1, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Programmawet (I) van 24 december 2002 laat de dienst Voogdij, indien hij twijfel koestert omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar. Nu de wet het leeftijdsonderzoek als bewijsmiddel heeft ingesteld en dit onderzoek “onmiddellijk” heeft voorzien wanneer twijfel over de leeftijd van de betrokkene bestaat, blijkt geen schending van het voornoemde artikel 7 of van de materiëlemotiveringsplicht uit het feit dat de dienst Voogdij de bestreden beslissing heeft genomen zonder verzoekers originele taskara af te wachten. Ter terechtzitting is overigens gebleken dat de bewuste taskara nog steeds niet voorligt.

7. Artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 belicht de taak van de dienst Voogdij in het identificatieproces van de vreemdeling als niet-begeleide minderjarige. Deze uitvoeringsbepaling doet echter geen afbreuk aan de hiervoor genoemde wettelijke bepaling betreffende het onmiddellijk laten uitvoeren van een leeftijdsonderzoek. Er kan bovendien niet uit worden afgeleid dat officiële documenten voorrang zouden hebben op het medisch onderzoek.

8. Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf december tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams